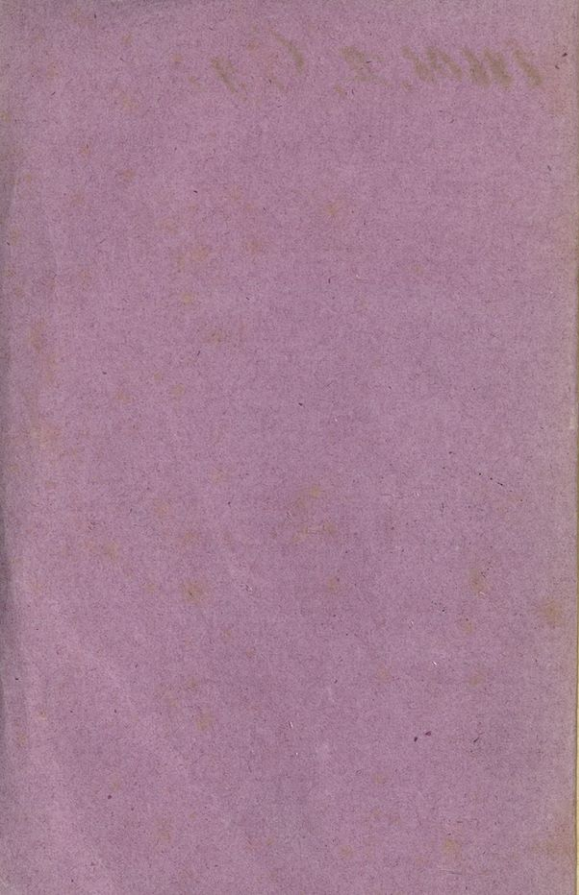

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

28606

28606

BRATOVŠČINA

védnega češčenja

presvet. Réšnjega Telésa

in

oprave revnih cerkvá

v

Ljubljanski škofiji.

Petega pomnoženega natisa.

Natisnil Rud. Milic v Ljubljani.

Poterjenje.

Prošnjo več pobožnih in bogoljubnih duš, ali bi se smela „**bratovščina vednega češčenja presvetega Rešnjega Telesa in oprave revnih cerkvá**“ tudi v tej škofiji, in zlasti v Ljubljani vstanoviti, sprejme korarski zbor z velikim veseljem, in poterdi po cerkveni šegi to bratovščino pristavlja, naj se ravna po pravilih Dunajske mater bratovščine, katerih naj brez škofijskega privoljenja nič ne prenareja. Naj bi jih pa tudi v to bratovščino le kmalu prav veliko pristopilo, naj bi goréli za čast presvetega Rešnjega Telesa in za lepoto hiše Božje, in tako saj nekoliko zadostovali za tolike nečasti, ktere se Gospodu v tem naj lepšem spominku Njegove ljubezni mnogokrat godijo.

Od korarskega zbora

v Ljubljani, 11. sušca 1859.

Anton Kos, s. r.

veliki namestnik.

.....
je zapisan

Ura molitve:

..... vsacega mesca.

Namen bratovščine.

1. Namen bratovščine je buditi in vnémati Božje češčenje, katero so verni kristjani skazovati dolžni Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa. Udje bratovščine si tedaj po svoji môči prizadevajo, da bi spoznanje, ljubezen in češčenje Jezusa Kristusa v presvetem Rešnjem Telesu čedalje bolj raslo, in da bi se odvräčevala nečast, ktera se večkrat godi najsvetejši Skrivnosti. Zato se združijo v neprenehane moljenji presv. Rešnjega Telesa, kakor tudi v tem, da bi revnišim cerkvam omislili potrebnih reči, in tako presv. Zakramentu povsöd napravili vrédno prebivališče.

2. Gospod bo blagoslovil to prizadevanje, ki iz ljubezni in goréčnosti do Njega izvira. On bo serca Svojih zvestih otrok ginil, ter jih z močjo Svoje milosti k temu delu privabil. Dal jim bo spoznati, da so iz hvaležnosti dolžni, také Njegovo čast povikševati,

in ljubezen z ljubeznijo vračevati. Vžgal bo v njih sercih tisti ogenj ljubezni, ki ga je Sam na svet prinesel. Luk. 12, 49.

3. Ta bratovščina se od vseh drugih pobožnih in dobrodelnih družeb razločuje, jim ne samo nič napotja ne dela, ampak veliko več, ker prav iz studenca vseh milosti zajema, k njih duhovnemu življenju veliko pripomore, in se z lahkim pristopom in bogatimi odpustki priporoča.

II.

Molitvine ure in pobožne vaje udov.

1. Vsaki ud moli enkrat na mesec Jezusa v presv. Rešnjem Telesu celo uro, katero si pri vpisanji sam izvoli.

Dan se rajta v ta namen od 6. ure zjutraj do 6. ure popoldne, takó da se ure od šestih zvečer do šestih zjutraj k ponočni molitvi štejejo. Komur dolžnosti stanu in druge njegove zadeve pripusté, da si katero teh ponočnih ur zvoli, ta bo še posebne gnade prejel. Primerniše je pač svojo uro podnevi v kakošni cerkvi moliti, vendar se sme

tudi domá opraviti, in se ravno tako odpustki zadobé. Če je kdo ob svoji uri zadržan, naj jo pa pred ko je mogoče odmoli.

2. Udje naj posebno časté najsvetejše Jezusovo serce, katero tako prečudno v presvet. Rešnjem Telesu med nami prebiva, in zlasti naj se pobožno spominjajo Kristusovega terpljenja, čegar vedni spomin je ravno ta Božja skrivnost.

3. Sv. maša pred izpostavljenim presvetim Rešnjem Telesom se opravlja vsaki prvi četrtek mesca (ali pa še le drugi četrtek, ako bi bil prvi kak zapovedan praznik,) v Ljubljanski nunski cerkvi v namen bratovščine, čegar udje naj bodo pri nji nazoči, ako jim je mogoče. Pred to mašo je pridiga, po kateri moli mašnik 2 „očenaša“ in 2 „češčena si Marija“ z 129. psalmom: „Iz globočine“ za brate in sestre, ki so v preteklem mescu umerli.

Bratovska maša je mesca svečana, malega travna, rožnika, velikega serpana, listopada in grudna o petih s slovensko pridigo, o neimenovanih mescih pa ob osmih z nemško pridigo.

4. Po hvalevredni navadi pristopijo bratje in sestre po opravljeni spo-vedi in z dovoljenjem svojih duhovnih vodnikov med bratovsko mašo k sv. Obhajilu.

5. Udje naj si prizadevajo, da svojemu Božjemu Odrešeniku, Gospodu in prihodnjemu Sodniku, kjerkoli Se v presvet. Rešnjem Telesu očitno prikaže, kakor pri obhajilih, obhodih i. t. d., dolžno čast sami skazujejo, in tako češčenje z besedo in djanjem tudi pri družih budijo, vnémajo in širijo.

6. Gorečnost bratov in sester naj se tudi v tem kaže, da presv. Rešnje Telo pobožno molijo pri vsakem očitnem in slovesnem izpostavljenji, kakor kvaterni teden, pri štiridesetnih urah (pustne dni), pri Božjih gróbih, v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa i. t. d.

III.

Pobiranje daróv za uboge cerkve.

1. Da ima bratovščina stanovitne dohodke v podpóro revnih cerkvá, po-

deli vsaki ud na leto pol goldinarja. Ako bi pa še to komu preveč bilo, naj vsaj 12 krajcarjev na leto odrajta.

2. Kdor ure moliti ne prevzame, pa vendar en goldinar milošnje na leto dati obljubi, postane deležnik bratovščine; odpustkov sicer ne vživa, vendar pa se vdeležuje zasluženja in molitev bratovščine.

3. Pri mesečnih shodih se mili darovi za revne cerkve med bratovsko mašo pobirajo.

4. Vodja bratovščine in tudi mati vratarica pri častitih nunah v Ljubljani vse prejema, kar hoče kdo v sveti namen bratovščine podariti, kakor: platno, mrežice (špice), svilno blago, porte, srebernino in karkoli se more v cerkvah rabiti. Vse bo na tanko in skerbno na dobro mesto prišlo. Več reči, ki so sicer majhne vrednosti, in so se že rábile, bratovščina v svoj namen rada prevzame.

Saj so že izraelske žene nekdam svoje zapestnice in uhanе dajale v olépsanje šotorá, ki je bil le pomen naših

cerkvá. Kako bi se neki ne smelo nadjati, da bodo kerščanske žené in device veselje iméle nad poveličevanjem našega na oltarjih pričujočega Bogá, in darovale marsiktere reči, ki se vtegnejo še dobro porabiti in obrniti!

5. Posébni darovi v denarjih ali pri zadnjih volitvah zapuščeni denarji se z lepo zahvalo sprejemajo, z molitvijo povernejo, in po razločbi darovalcev obračajo.

IV.

Vstanovitev bratovščine.

1. Bratovščina stoji na podlági postáv „Dunajske mater bratovščine védnega češčenja presv. Rešnjega Telesa in oprave revnih cerkvá“, in je z njo popolnoma v zvézi, tako da ima ravno take pravice, prednosti in odpustke kakor Dunajska bratovščina.

2. Bratovščini je mašnik za vodnika, ktereга visokočastito škofijstvo izvoli. On gleda na to, da se namen bratovščine doseže, in nje postave spol-

njujejo; tudi opravlja službo Božjo pri bratovščini.

3. Ud bratovščine more biti vsaki katoliški kristijan brez razločka stanú, da le prevzame uro moliti, in letni donesek ubogaime darovati.

4. Bratovske ude nabirajo duhovni pastirji pri vsaki fari, in jih imena, vpisnino ter letne doneske vodju bratovščine pošiljajo.

5. Ker je namen bratovščine, da bi, kar je mogoče, cerkvene reči sama izdelovala, in ne kupovala, zato ima vodja na strani odbor ženskih údov, da to oskerbuje.

6. Cerkvene reči, ki so jih izdelali ženski udje, ali jih je bratovščina dala narediti, ali v dar dobila, se konec bratovskega leta, ktero se z veliko nočjo prične in konča, v ogled očitno razstavljajo, in potem delijo revnim cerkvam, v katerih se hrani presv. Rešnje Telo.

7. Vsako leto bratovščina naznajuje, koliko darov je prejela, kako in kam jih obernila.

v.

Kakó naj udje svoje ure molijo.

1. Začni in končaj molitvino uro z naslednjim, z odpustki sto dni obdarovanim, serčnim zdihljejem:

**„Bodi češčen in hvaljen vsaki čas
Naj svetejši in Božji Zakrament!“**

2. Živo si pred oči postavi, da je naš Gospod Jezus Kristus v najsvetejšem Zakramentu resnično in telesno pričujoč, — prav prav blizo tebe. Obudi živo vero v to resnico, in skušaj svojega duha zbrati.

3. Združi se s sv. Angeli, kateri Ga obdajajo, in moli Njegovo veličastvo, ki se je tako neizrečeno ponižal.

4. Zedini se z vsemi brati in sestrami bratovščine, in v čast presv. Rešnjega Telesa sledeči 83. psalm moli:

„Kako ljuba so mi Tvoja prebivališča, Gospod vojskinih trum!“

Moja duša hrepeni in koperni po lopah Gospodovih, moje serce in moje meso se veseli v živem Bogu.

Vrabec si namreč najde hišo in gerlica svoje gnjezdo, ker izvali svoje mladiče.

Jaz pa naj najdem Tvoje oltarje, Gospod vojskinih trum, moj kralj in moj Bog!

Blagor jim, kateri prebivajo v Tvoji hiši, o Gospod! Vekomaj in vekomaj Te bodo hvalili.

Blagor človeku, kateri ima pomoč od Tebe! V svojem sercu si napravlja stopnice po dolini solz v kraj, ki si ga je odločil.

Ker postavodajavec daje blagodar. Hodijo od čednosti do čednosti. Vidi Se Bog bogov na Sionu.

Gospod, Bog vojskinih trum, usliši mojo molitev! poslušaj Bog Jakopov!

Ozri Se Bog, naš varh, in poglej na obličje Svojega Maziljenega!

Ker bolji je en dan v Tvojih lopah kakor tavžent. Raj sem naj manjši v hiši Svojega Boga, kakor da bi stanoval v šotorih grešnikov.

Kajti usmiljenje in resnico ljubi Bog. Gospod bo milost in slavo dal.

Dobrot ne bo kratil njim, ki živé nedolžno. Gospod vojskinih trum! blagor mu, kdor v Te zaupa.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in na vse večne čase. Amen“.

5. Za odpuščanje grehov in nečasti, s katerimi Se Jezus v presv. Reš-njem Telesu žali, moli 50. psalm:

„Usmili Se me, o Bog! po Svoji veliki milosti, in po obilnosti Svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi mé če dalje bolj moje krivice, in očisti me moje pregrehe!

Kajti svojo hudobijo spoznam, in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo Tebe sem hudo storil, da si opravičen v Svojih besedah, in premagaš, ko si sojen.

Glej namreč, v hudobiji sem spočet, in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, saj resnico ljubiš; neznané skrivnosti Svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me s hisopom, in očiščen bom; operi me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo
slišati, in poterte kosti bodo od veselja
poskakovale.

Oberni Svoj obraz od mojih grehov,
in zbriši vse moje hudobije.

Čisto serce vstvari v meni, o Bog!
in ponôvi v mojem oserčji pravega duha.

Ne zaverzi me spred Svojega
obličja, in Svojega svetega duha mi
nikar ne vzemi.

Daj mi spet veselje Svojega zve-
ličanja, in z gospodovavnim duhom me
poterdi.

Krivične bom učil Tvoja pota, in
hudobni se bodo k Tebi spreobrnili.

Reši me dolgov kervi, o Bog,
Bog mojega zveličanja! in moj jezik bo
z veseljem hvalil Tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice, in moja
usta bodo oznanovala Tvojo hvalo.

Ako bi bil daritev hotel, se vé da
bi Ti jo bil dal. Nad žgavnimi darovi
nimaš dopadajenja.

Dar Bogu je prežaljen duh. Po-
tertega in ponižanega serca, o Bog! ne
boš zaničeval.

Stori milost, o Gospod! po Svoji dobri volji Sionu, da se zidajo zidovi v Jeruzalemu.

Tedaj boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; tedaj bodo pokladali na Tvoj oltar teleta.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in na vse večne čase. Amen“.

6. Premišljuj, kako naš Zveličar v skrivnosti sv. Rešnjega Telesa nebeškega Očeta moli, — kako Se Mu za nam dodeljene dobrote zahvaljuje, — kako Se Mu v zadostenje za naše pregrehe ponuja; — kako Mu naše potrebe razklada, ter novih gnad prosi. — Združi se z Njim, in ravno te serčne misli k Bogu pošiljaj.

7. Ženi si k sercu čednosti, ki se nad tvojim nebeškim Zveličarjem v tem prešv. Zakramentu svetijo: Njegovo zatajevanje, Njegovo ljubezen, Njegovo gorečnost za zveličanje ljudi in za čast Njegovega Očeta. — Tudi ti hrepeni po teh čednostih, in delaj terdne sklepe, se zdaj te, zdaj te poprijeti,

ter jih po Marijinih priprošnjah Bogu daruj.

8. Nekoliko časa tiho in mirno v mislih postoj, in poslušaj, kaj Jezus k tvojemu sercu govori, tedaj se sv. Duhu daj vsega prevéti.

9. Vadi se v duhovnem obhajilu, rekoč:

„Moj ljubi Jezus! verujem, da si pričujoč v presvetem Zakramentu. Ljubim Te čez vse; želim, Te v svoje serce sprejeti. Ker Te pa zdaj v presv. Zakramentu ne morem prejeti, pa saj duhovno v moje serce pridi! Objamem Te, zedinim se s Teboj, kakor da bi bil že v mojem sercu! Nikar ne pripusti, da se kdaj od Tebe ločim!“

10. Goreče moli za rast ali razširjenje bratovščine, za vse njene ude in dobrotnike, ter jih priporočuj Materi Božji z molitvijo sv. Bernarda:

„Spomni Se, o premila Devica Marija! da se še nikoli ni slišalo, da bi bil kdo, ki se je k Tebi zatekal, Tvoji priprošnji se priporočal, in Tebe pomoči prosil, kterikrat od Tebe zapuščen.

S tem zaupanjem napolnjen pribežim k Tebi, o devic Devica in Mati Jezusa Kristusa! K Tebi pridem, k Tebi hitim, in kakor grešnik zdihovaje in trepetaje pred Teboj stojim. O Ti Kraljica zemlje in Mati večne Besede! ne zaverzi moje prošnje, ampak poslušaj me do-
brotljivo, in usliši me reveža, kateri iz te doline solz pri Tebi pomoči iščem. Pomagaj mi v potrebah zdaj in vselej, posebno o smertni uri, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija! Amen“.

11. Gospodu potrebe Njegove cerkve in svoje domovine serčno priporočaj, ravno tako tudi spreobrnjenje grešnikov. Tudi ubozih duš v vicah ne zabi, in moli zanje in zlasti za rajnke ude in dobrotnike bratovščine **129.** psalm:

„Iz globočine vpijem k Tebi, o Gospod!

Gospod! usliši moj glas! Naj poslušajo Tvoja ušesa glas moje prošnje.

Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri Tebi je sprava, in zavoljo Tvoje postave čakam Tebe, o Gospod!

Moja duša čaka Njegove besede, moja duša v Gospoda upa.

Od jutranje straže do nóči naj Izrael v Gospoda upa!

Kajti pri Gospodu je usmiljenje, in pri Njem obilno odrešenje.

In On bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!“

12. Preden svojo molitvino uro skleneš, prosi Gospoda odpuščenja pregreškov, ki si jih ravno pri ti molitvi storil. Zahvaljуй se Mu za Njegove dobre, in obudi serčne želje kmalu spet Jezusa obiskati v presv. Zakramentu.

13. Komur ni dano, samemu pre-mišljevatī po zgornem napeljevanji, ta naj se posluži bukev sv. Alfonza Ligorija, ki se imenujejo: „*Obiskovanje sv. Rešnjega Telesa*“. Kdor pa ne zna brati, ta naj moli naslednji roženkranc sv. Rešnjega Telesa:

- I. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.
- II. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše nasituje.
- III. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše tolaži.
- IV. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše peklenskega ognja varuje.
- V. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.

VI.

Odpustki bratovščine.

Odpustki od začetka podeljeni.

1. Popolnoma odpustki, če po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu v papežev namen moliš: kterikoli dan tistega mesca, kterega se v bratovščino zapišeš; v praznik presvetega Rešnjega Telesa, ali kakšen dan v Njegovi osmini; vsaki prvi četrtek v vsakem mescu; vsak mesec en dan, kterega si sam izvoliš.

2. Popolnoma odpustki ob smertni uri tistemu, kateri s pravim

kesanjem sladko ime Jezus saj v sercu zakliče, ako Ga ne bi mogel izgovoriti.

3. Popolnoma odpustki, če se spovés in obhajaš, in v kakoršni koli cerkvi presv. Rešnje Telo obiščeš, in če v papežev namen moliš, in sicer naslednje dni: v praznik čistega spočetja, rojstva, oznanjenja, očiščevanja in vnebovzetja Marije; na vseh Svetnikov in vernih duš dan; v praznik sv. Jožefa, sv. Petra in Pavla, sv. Janeza kerstnika in sv. Janeza aposteljna.

4. Odpustki 7 let in 7 krat 40 dni po obiskani presvetega Rešnjega Telesa ob vseh družih praznikih Matere Božje in sv. Aposteljnov.

Teh pod število **3** in **4** naznanjenih odpustkov se morejo vdeležiti tudi bolni udje, kateri namest presv. Rešnje Telo obiskati, **5** „očenašev“, **5** „češčena Marij“ in **5** „čast bodi Bogu“ i. t. d. na čast presv. Rešnjega Telesa, in še **1** „očenaš“, **1** „češčena si Marija“ in **1** „čast bodi Bogu“ i. t. d. v namen sv. Očeta molijo.

5. Odpustki 60 dni vsaki dan za vsako dobro delo.

6. Odpustki rimskih postaj, ktere udje bratovščine zadobé, ako obiščejo sv. Rešnje Telo, in molijo pred Njim v namen sv. Očeta, in sicer: na Božični dan, veliki četrtek, velikonočno nedeljo, na praznik vnebohoda Gospodovega po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu popolnoma odpustki; pepelnično sredo in četrto postno nedeljo **15 let in 15 krat 40 dni;** cvetno nedeljo **25 let in 25 krat 40 dni;** — vsaki dan v štiridesetdnevem postu **10 let;** — veliki petek in veliko saboto **30 let in 30 krat 40 dni;** — vsaki dan v velikonočni osmini **30 let in 30 krat 40 dni,** in ravno toliko binkoštni praznik in vsaki dan v njegovi osmini; — tretjo nedeljo v adventu **15 let in 15 krat 40 dni;** — sveti večer pri polnočni in potlej zjutraj pri drugi (pastirski) maši vselej po **15 let in 15 krat 40 dni;** — ob vseh treh dnevih, ki slede prazniku Božičnemu, obrezovanja Gospodovega in

sv. treh Kraljev, enako v nedeljo septvagezimo in kvinkvagezimo po 30 let in 30 krat 40 dni; — vse kvaterne dni po 10 let in 10 krat 40 dni; — praznik sv. Marka in prošnje dni v križevem tednu po 3 leta in 3 krat 40 dni.

7. Duhovni ud je proščen, vsako leto eno sv. mašo brati, neduhovni naj pa dve sv. Obhajili za duše vmerlih udov Bogu daruje. Z vsako tako mašo in z vsakim obhajilom so sklenjeni popolnoma odpustki, ki se morejo obrniti dušam v vica h.

Kdor brez vzroka zaporedoma dva mesca uro molitve zanemari, ta nima — po razpisu Pija VII. do perve bratovščine v Rimu — nobenega deleža pri odpustkih, dokler spet svojih bratovskih ur v redu ne opravlja.

Odpustki l. 1860 podeljeni.

Popolnoma odpustki, če po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu mesca aprila obhajaš devetdnevnic v

zadostovanje zavolj nečasti, ki se godé sv. Rešnjemu Telesu.

Odpustki l. 1862 podeljeni.

P o p o l n o m a o d p u s t k i po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu: vsaki prvi petek v mescu v čast presv. serca Jezusovega; — v dan, ko opravlja ud svojo molitveno uro; — praznik sv. Julijane, 5. aprila; — praznik sv. Stanislava Kostka, ker se je ta dan bratovščina združila z glavno bratovščino za ponočno češčenje v Rimu, 13. novembra 1849; — praznik najsv. serca Jezusovega; — obletnico prebodenja presv. hostij, 4. aprila; — praznik „prečudnega Zakramenta“, to je v nedeljo po 13. juliju; — praznik sv. Terezije, 15. oktobra, ker je zavetnica notranjega življenja v vstavu vednega češčenja; — praznik sv. Frančiška Ksav., 3. decembra, ker je zavetnik djanskega življenja v tem vstavu.

Odpustki 7 let in 7 krat 40 dni: za mesečno molitveno uro, za na-

zočnost pri sv. maši in pri pridigi ob dnevu mesečnega shoda bratovščine.

Odpustki 300 dni: za nazočnost pri večernem sv. blagoslovu v cerkvah; za vdeležitev pri odsekovih shodih.

Odpustki l. 1863 podeljeni.

Popolnoma odpustki enkrat v mescu po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu, če se vsak teden 6 ur dela za revne cerkve, in ako se to delo z molitvijo Bogu daruje.

Odpustki 300 dni, kadarkoli se pol ure na omenjeni namen dela.

Opomba. Vsi ti odpustki se oberejejo lahko v korist vernih duš v vicah.

Založila bratovšč. presv. Rešn. Telesa.

